

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 84/2020-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 13. marca 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a zo sudcov Ladislava Duditša a Libora Duľu predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], vo veci namietaného porušenia práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Prešov v konaní o dovolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6 To 50/2018 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutého zásahu, sťažnostná argumentácia a vyjadrenie odporcu

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. októbra 2019 doručená ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“),

vo veci namietaného porušenia práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) v konaní o dovolaní sťažovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 6 To 50/2018.

2. V ústavnej sťažnosti sťažovateľka namieta, že okresný súd vo veci jej dovolania svojou nečinnosťou porušuje jej práva. Sťažovateľka poukazuje na to, že 25. januára 2019 prostredníctvom ustanoveného obhajcu podala dovolanie proti uzneseniu krajského súdu sp. zn. 6 To 50/2018 z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov. Dňa 18. februára 2019 sa k dovolaniu vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov (ďalej len „prokurátor“). Dňa 26. marca 2019 sťažovateľka doplnila svoje dovolanie. Následne sa k dovolaniu vyjadril poškodený, ako aj prokurátor.

3. Sťažovateľka 21. augusta 2019 žiadala Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) o informáciu o stave dovolacieho konania. Najvyšší súd prípisom z 23. augusta 2019 sťažovateľke oznámil, že *„lustráciou... v trestnej kancelárii bolo zistené, že moje dovolanie nebolo do 23. 8. 2019 predložené najvyššiemu súdu na rozhodnutie.“*. Sťažovateľka podala okresnému súdu sťažnosť na prieťahy v konaní, na ktorú okresný súd neodpovedal. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti uvádza:

«Takže od januára 2019 zatiaľ do októbra 2019 „leží“ môj spis na Okresnom súde Prešov, moju sťažnosť ignorujú a celým týmto konaním porušujú moje práva. Už nech by najvyšší súd SR rozhodol akokoľvek, ale už dávnom mohol konať.

Ja som bola odsúdená Okresným súdom Prešov sp. zn. 3 T/87/2014 za podvod na 7 rokov nepodmienečne a keďže nesúhlasím s týmto rozhodnutím podala som si mimoriadne opravné prostriedky. Dňa 2. 10. 2018 som si podala návrh na povolenie obnovy konania, a 25. 1. 2019 som podávala dovolanie, ide o jeden prípad, no zákon mi to nezakazuje ani neobmedzuje ma v tomto nijako, tak nevidím dôvod prečo si spis neokopírovali ak ho potrebujú k oboj konaniam. Obnova konania sa dňa 15. 10. 2019

ukončila uznesením o nepovolení obnovy, no ja sa bojím aj sťažnosť podať, lebo zas budem čakať na rozhodnutie krajského súdu a až tak dajú moje dovolanie dovolaciemu súdu.

Mám zato, že ide minimálne o porušenie čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V prípade potvrdenia, porušenia práv požadujem postupovať aj podľa § 55 ods. 7 Tr. por.»

4. Na výzvu ústavného súdu sa vyjadril predseda okresného súdu prípisom sp. zn. 1 SprO 1816/2020 z 27. januára 2020, v ktorom zopakoval skutočnosti vyplývajúce z ústavnej sťažnosti sťažovateľky. Predseda okresného súdu uviedol, že sťažovateľka 14. októbra 2018 podala návrh na povolenie obnovy konania, o ktorom okresný súd rozhodoval v konaní vedenom pod sp. zn. 33 Nt 34/2018, a „*spisový materiál vedený pod sp. zn. 3 T/87/2014 je pripojený pri tomto spise. O obnove konania súd rozhodol uznesením zo dňa 15. 10. 2019. Proti tomuto uzneseniu bola podaná sťažnosť a spis bude predložený Krajskému súdu v Prešove. Z uvedeného dôvodu nie je možné spis zaslať Najvyššiemu súdu SR, na ktorom odsúdená podala dovolanie.*“.

5. Vzhľadom na to, že predseda okresného súdu vo svojom prípise len zopakoval skutočnosti uvedené v ústavnej sťažnosti a tento prípis má len informatívny charakter a nevyplýva z neho žiadna právna argumentácia, ústavný súd nepovažoval za potrebné doručiť tento prípis na vyjadrenie sťažovateľke.

II.

Právomoc ústavného súdu a ústavnoprávne východiská v judikatúre ústavného súdu

6. Podľa čl. 124 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Ústavný súd podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

9. Ústavný súd môže podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

10. Z § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti je tiež posúdiť, či nie je zjavne neopodstatnená. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť ide vtedy, keď napadnutým postupom alebo napadnutým rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú preto možno považovať ústavnú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07).

11. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 280/08, I. ÚS 326/2010).

12. Zjavná neopodstatnenosť ústavnej s'ťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy alebo práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných priet'ahoch (II. ÚS 92/05). Dôvodom na odmietnutie ústavnej s'ťažnosti ako zjavne neopodstatnenej je aj zistenie, že sa postup všeobecného súdu nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy (I. ÚS 27/02, I. ÚS 197/03, I. ÚS 38/04).

13. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy alebo práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02). Pojem „zbytočné priet'ahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého súdu nemusí vyznačovať takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00).

III.

Posúdenie veci ústavným súdom

14. S'ťažovateľka v ústavnej s'ťažnosti namieta porušenie práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu

v konaní o jej dovolaní. Sťažovateľka argumentuje, že okresný súd od 25. januára 2019 až doteraz nepredložil vec najvyššiemu súdu na rozhodnutie o dovolaní. Vzhľadom na to, že v tej istej veci podala aj návrh na obnovu konania, mal okresný súd vyhotoviť kópiu súdneho spisu a predložiť vec najvyššiemu súdu na rozhodnutie o dovolaní.

15. Z argumentácie uvedenej v ústavnej sťažnosti vyplýva, že napadnuté dovolacie konanie – v štádiu konania okresného súdu – trvá v čase predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti približne jeden rok. Okresný súd v predmetnom konaní zabezpečil vyjadrenie prokurátora a poškodeného. Hlavným dôvodom, prečo nepredložil vec najvyššiemu súdu na rozhodnutie o dovolaní je to, že okresný súd rozhodoval o návrhu sťažovateľky na obnovu konania podanom v tej istej veci 14. októbra 2018 a trestný spis okresného súdu sp. zn. 3 T 87/2014 bol pripojený k spisu vo veci návrhu na obnovu konania. V konaní o návrhu na obnovu konania rozhodol okresný súd uznesením z 15. októbra 2019. Z dôvodu podania sťažnosti sťažovateľkou bude v konaní o návrhu na obnovu konania rozhodovať krajský súd. Okresný súd uviedol, že súdny spis s dovolaním predloží najvyššiemu súdu po rozhodnutí krajského súdu v konaní o návrhu sťažovateľky na obnovu konania.

16. Vychádzajúc z uvedených skutočností, ústavný súd dospel k záveru, že v uvedenej procesnej situácii nemožno uvažovať o porušení práva sťažovateľky na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní o dovolaní sťažovateľky proti uzneseniu krajského súdu sp. zn. 6 To 50/2018. Za rozhodujúce ústavný súd považoval to, že sťažovateľka sama vyvolala stav, keď vec nemožno predložiť najvyššiemu súdu na rozhodnutie o jej dovolaní, a to bezprostredne za sebou nasledujúcim podaním dvoch mimoriadnych opravných prostriedkov v tej istej veci – návrhu na obnovu konania a dovolania. Postup okresného súdu, ktorý rozhoduje výlučne najprv o návrhu na obnovu konania, ktorý časovo predchádzal podaniu dovolania, je bez ďalšieho ústavne akceptovateľný. Nemožno prijať argumentáciu sťažovateľky, že okresný súd mal vyhotoviť kópiu súdneho spisu sp. zn. 6 To 50/2018 a tento predložiť najvyššiemu súdu na rozhodnutie o jej dovolaní. Takýmto postupom by sa vytvorila situácia, keď by o tej istej veci – o tom istom rozhodnutí – súčasne rozhodovali rozdielne súdy v rozdielnych konaniach, čo by mohlo viesť

k vysloveniu protichodných, resp. vzájomne sa vylučujúcich právnych názorov. Časovo následné rozhodovanie o podaných mimoriadnych opravných prostriedkoch sťažovateľky v tej istej veci sa jednoznačne javí ako vhodnejší a ústavne akceptovateľný postup než časovo súbežné rozhodovanie.

17. Na tomto základe ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

18. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. marca 2020

Miroslav DURÍŠ
predseda senátu